



Hromnice

„Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania...“ Tak sa začína v Lukášovom evanjeliu správa o očisťovaní Panny Márie a o obetovaní jej božského Syna. Podľa levitických predpisov Starého zákona každú matku pokladali po pôrode za rituálne čiže obradovo nečistú, a to po narodení chlapca 40 dní a po narodení dievčaťa 80 dní. V tom období sa taká žena nesmela pohybovať na verejnosti ani vstúpiť do chrámu. Po uplynutí uvedeného času izraelská matka sprevádzaná svojim mužom priniesla do jeruzalemského chrámu očisťovaciu obeť. Bohatšie ženy obetovali baránka a holúbka či hrdličku, kým chudobné iba dva holúbky alebo hrdličky. Ak sa narodil prvorodený syn, pri očisťovaní ho rodičia „predstavili“ Pánovi. Podľa starozákonnej knihy Exodus (Ex 13, 11) totiž všetko prvorodené patrilo Bohu na znak toho, že pred odchodom Izraelitov z Egypta Boh usmrtil Egyptanom všetko prvorodené mužského pohlavia, kým Izraelitom prvorodených zachoval. Preto sa mu malo obetovať všetko mužské prvorodené: zvieratá sa mali zabiť, kým chlapci sa mali vykúpiť cenou piatich strieborných šeklov (por. Nm 18,15n). Jozef a Mária sa podrobili týmto predpisom, hoci milostiplná Matka sa nemusela obradne očisťovať ani prinášať obeť „za hriech“ a jej Syn ostával naplno Pánov aj po zaplatení piatich šeklov. Malý Ježiš sa podrobil rituálnym predpisom, lebo navonok sa ničím nechcel odlišovať od členov svojho národa. Podobne jeho Matka chcela byť jednoduchou dcérou Izraela a poníženou Pánovou služobnicou. No pri predstavovaní malého Ježiša sa stalo predsa čosi nezvyčajné. V tom istom čase prišli na Božie vnuknutie do chrámu stary Simeon a 84-ročná „prorokyňa“ Anna. Boli to predstavitelia spravodlivých mužov a žien Starého zákona. Tí prišli privítať očakávaného Mesiáša - Spasiteľa. Simeon ďakoval Bohu, že mu doprial uvidieť spásu, „svetlo na osvetlenie pohanov a slávu Izraela“. Osobitným posolstvom sa Simeon obrátil na Ježišovu Matku: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať. A tvoju vlastnú dušu prenikne meč, aby vyšlo

najavo zmýšľanie mnohých srdc.“ (Lk 2,34-35) Boli to tajomné slová, ale zreteľne naznačovali dramatické chvíle, ktoré očakávali ju aj jej Syna. Sviatok Obetovania Pána sa pred liturgickou reformou 2. vatikánskeho koncilu slávil ako sviatok Očisťovania Panny Márie, to znamená, že sa zameriaval viac na úlohu Ježišovej Matky v predkladanom tajomstve. Liturgia sviatku predvída pred farskou sv. omšou obrad svätenia sviec - hromničiek. Tieto sviece symbolizujú svetlo a obeť. Obrad svätenia sviečok je zameraný predovšetkým na symbol svetla. V dnešnej dobe sa význam sviatku odlišuje od tej, ktorú poznali naše prastaré matere. V minulosti sviatok Hromníc nebol len záležitosťou cirkevnou, ale k sviatku sa viazali aj mnohé pohanské zvyky súvisiace s predpovedaním počasia a zabezpečením dobrej úrody. Pozornosť ľudí sa sústreďovala hlavne na pestovanie konope a ľanu. Gazdiné si varením čo najdlhších šúľancov zabezpečovali, aby aj konope bolo dlhé. Sánkovanie a kízanie na ľade malo na Hromnice dlhú tradíciu až do 19. storočia. Čím dlhšia bola dráha, ktorú gazdiná, či mládenci s dievčatami prešli, tým dlhší mal byť ľan a konope. Predpovedať jeho dĺžku sa dalo aj dĺžky cencúľov, ktoré viseli zo stiech. Hromnice patrili k najvýznamnejším pranostickým termínom. Druhého februára je presne polovica zimy za nami a ľudia verili, že v tento deň sa stretáva magická zimná sila s jarnou. Všeobecne platilo, že čím väčšia zima na Hromnice, tým lepšia úroda, teplejšie leto a skorá jar. Radšej vidí bača na Hromnice vlka v košari ako sedliaka v košeli; Keď na Hromnice sneh a vietor duje, to skorý príchod jari zvestuje. A naopak ak bolo na Hromnice teplo, predpovedalo to tuhú zimu: Keď je na Hromnice pekne, medveď sa obráti na druhú stranu. Keď sa vtáčik na Hromnice z koľaje napije, tak v marci zamrzne. Veriaci ľud zažija hromničnú sviecu vo svojich domoch pri vážnych príležitostiach, ako je zaopatovanie chorých alebo modlitbové bdenie pri zomierajúcom. Niektorí zapalujú hromničky aj pri veľkej búrke.



Obetovanie Pána

Hviezdy stvoril Boh.

*A preto sú vznešené.
To horí v nich Boží pohľad.
Či vari nie je Boh na nebi,
či nepozerá na vrcholce hviezd?
... quod Deus excelsior caelo sit,
et super stellamm verticem
sublimetur?
(Jób 22, 12)*

*Je to All-Star Festival.
Prečo by nebol svet taký krásny,
keď má v základoch hviezdnu
pieseň?
Ktože položil uholný kameň zemi,
keď si ranné hviezdy zborom
spievali?
Cum me laudarent simul astra
matutina?
(Jób 38, 7)*

*Krásou neba sú jagavé hviezdy,
Pán na výsostiach osvecuje nimi
celý svet.
Pre slovo Svätého majú svoju
stálosť
a neklešajú únavou na svojich
strážach.
Species caeli gloria stellarum.
(Sir43, 10- 11)*

*A človek do nich pozerá,
skúma ich a z nich číta.
Contemplabatur sidera.
(Iz47, 13)*

*Všetky žiarivé hviezdy, chváľte
Pána.
Laudate eum omnes stellae et
lumen.
(Ž 148,3)*

Úžas nového života

Nie je zvláštnosť, že dieťa občas tručuje. Ak si nevybojuje to, čo chce, tručuje, niekedy sa aj hodí o zem a kričí. Pri istej príležitosti som bol svedkom situácie, keď sa dieťa zaprelo rukami i nohami o dvere a nechcelo ísť spať, hoci bol už na to čas. Rodičia by o týchto situáciách vedeli veľmi veľa rozprávať. Nie sú to však len deti, ktoré tručujú – aj nami, dospelými, často lomcuje zlosť, pýcha, egoizmus. Stáva sa to aj vtedy, keď sa snažíme rozísť so zlom, s hriechom, nerestou. Očití svedkovia v kafarnaumskej synagóge videli, ako človekom lomcuje zlo, ktoré Ježiš vyhánal. Náš božský Majster bol vtedy „v pohotovosti“. Najprv sa ujal služby výkladu Božieho slova a potom oslobodil posadnutého človeka. Svedkovia postrehli túto Ježišovu „dvojslužbu“ a hneď ju výstižne komentovali. Zistili, že ide o „nové učenie s mocou“ (Mk 1, 21 – 28).

Človekom lomcuje aj snaha zbaviť sa zla, pritom vôbec nemusí ísť o posadnutie. Zlo nám dáva pocítiť, že ho opúšťame. Spôsobuje najprv akúsi sebaľútosť. Snaží sa nám vsugerovať, že veľmi veľa strácame, ak sa zriekame hriešnych praktík. Každý, kto ide cestou dokonalosti, môže potvrdiť, že práve vtedy má pocit, že sa dobrovoľne zbavuje niečoho zo svojej identity. Opak je však pravda. Ziskava a nadobúda ju v momente, keď dôrazne zakročí proti zlu. Zbavovanie sa hriechov a nerestí vôbec nie je pohodlná cesta. Čím viac je človek uviaznutý v bahne nerestí, tým bolestnejší je opätovný návrat. Ozývajú sa akoby „abstinenčné“ príznaky, ktoré nás ustavične volajú a lákajú „na staré chodníčky“. Ide o obdobie, ktoré spravidla prichádza a ktoré človek zdolá za pomoci toho, ktorý predstavil v Kafarnaume učenie s mocou. Náuku lásky a milosrdenstva Ježiš doplnil mocou, ktorú okúsi každý, kto sa hriechu vzoprie a odmietne ho.

Keď človek prejde etapami vnútornej bolesti zo zanechania zloby, nastáva iná situácia. Neopísateľný pokoj duše, pocit slobody a úžasného uvoľnenia. Prioritou kresťana je zbaviť sa jarma a zloby. Ježiš svojho času oslobodil aj Šimonovu testinú od horúčky. Svätopisec uvádza, že hneď vstala a obslúžila ich (Mk 1, 29 – 31).

Každý, kto sa očisťuje od hriechu, je pozvaný slúžiť blížnemu. Je oslobodený od horúčky hriechu a dar, ktorý dostal, má využiť na dobro spoločenstva. Na konci už prestáva lomcovanie zloby aj sebaľútosť a nastáva úžas z nového života, ktorý zažili obyvatelia Kafarnauma.

ŠTEFAN VITKO

Učme sa správne modliť a spievať

Od Hromníc budeme spievať už pôstnu mariánsku antifónu „Zdravas Kráľovná nebeská“ správne takto:

Zdravas Kráľovná nebeská - zdravas Pani ty anjelská-
Koreň Jesov nebies brána - ~~ktorá~~ svetlu svetlo dala
Správne

Zdravas Kráľovná nebeská-zdravas Pani ty anjelská-
Koreň Jesov nebies brána- **ty si** svetlu svetlo dala

Odpoveď

Daj mi ~~silu~~ proti ~~nepriateľom~~ ~~tvojim~~

Správne

Daj mi **silu** proti **tvojim nepriateľom**

Oznamy

Minulú nedeľu sa konala zbierka pre potreby farnosti. Vyzbieralo sa 378,72 Eur. Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplať!

Sväté omše v 4.týždni cezročného obdobia (B)

30.I. pondelok « Missa Tridentina »

17.00 Za ť príbuzných, priateľov a dobrodinco

31.I. utorok

17.00 Za ť Jána a Bertu Kulifajových

1.II. streda

17.00 Za ť Milana Jurčáka

2.II. štvrtok Obetovanie Pána - sviatok

16.00 Adorácia za duchovné povolania
-Prvopiatková sponed'

17.00 Za obrátenie hriešnikov –

Požehnanie sviec (Hromníc)

Lektori: Blahová M., Macáková E.

3.II. piatok - Prvý piatok

16.00 Prvopiatková sponed'

17.00 Za ť Jozefa a Helenu Oravcových, dcéru a syna

4. II. sobota

8.00 Za ctiteľov Božského Srdca Ježišovho a
Nepoškvrneného Srdca Panny Márie

8.30 Fatimský ruženec a zasvätenie farnosti
Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie

Upratovanie kostola č.d. 126-150

5.II. Piata nedeľa v cezročnom období

8.00 Za farníkov - Svätoblažské požehnanie

Lektori: Hrdlovičová E., Jelínek L.

10.00 Za ť Jána a Teréziu Stojkovičových, synov
a zaťov

Svätoblažské požehnanie

Lektori: Polakovičová J., Polakovičová Z..

14.00 Posvätný ruženec, litánie a

výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

30.I. pondelok sv.Martina, panna a mučenica

31.I. utorok sv. Ján Bosco, kňaz

1.II. streda sv. Tryfón, mučeník

2.II. štvrtok Obetovanie Pána, sviatok

3.II. piatok sv.Blažej, biskup a mučeník

4.II. sobota sv. Veronika Jeruzalemská

Anjel, ktorý oslobodzuje z levovej jamy

Podobne ako v príbehu o troch mladíkoch v ohnivej peci obžalujú kráľovskí úradníci Daniela, že porušil zákon, keď sa - namiesto ku kráľovi - modlil k svojmu Bohu. Tentoraz je však perzský kráľ Dárius naklonený priateľsky voči zavlčenému Židovi Danielovi. Ale iní králi, satrapovia, Danielovi závideli, ... „pretože mal vynikajúceho ducha“ (Dan 6, 4). Dárius bol rozpoltený medzi priateľstvom k Danielovi a povinnosťou voči vlastnému zákonu. Rád by Daniela ochránil. Ale satrapovia mu pripomenuli nezmeniteľný zákon Médov a Peržanov. Preto sa vzdá a dá vhodiť Daniela do jamy k levom. Pritom však želá svojmu priateľovi, aby ho jeho Boh pred levmi zachránil. Dárius nemôže po celú noc zaspať a už za svitania prichádza k levovej jame a volá na Daniela. Daniel mu odpovedá: „Môj Boh poslal svojho anjela a zavrel pysky levom, takže mi neublížili, lebo sa u neho zistila moja nevina; ale ani proti tebe, kráľu, som nespáchal nič zlé“ (Dan 6, 23).

Leva pokladajú za kráľa zvierat. Odjakživa je symbolom moci a spravodlivosti a často ho zobrazujú pri tróne bohov a vládcov. Lev môže byť obrazom Krista, ktorého označujú ako „leva judského“. Ale lev býva aj obrazom diabla, ktorý ako ručiaci lev obchádza a hľadá, koho by zožral (porov. 1 Pt 5, 8). Je symbolom neblahých, hroziacich a trestajúcich mocností. A býva aj reprezentantom neskrotnej divokosti a nekontrolovateľnej agresivity. Keď Daniel musí stráviť celú noc v jame s levmi, môže to znamenať, že je vydaný svojim vlastným agresivitám, svojej vlastnej divokosti, ale aj svojim vražedným impulzom. Agresivity môžu predstavovať aj pozitívnu silu. Môžu byť regulátorom vzťahu medzi blízkosťou a dištanciou. Dodávajú nám odvahu ohradiť sa voči iným a brániť sa voči ich urážkam. Ale z nášho vnútra sa vynárajú aj agresivity ktoré nás takmer rozčesnú.

Jedna žena mi rozprávala, že voči svojmu mužovi, ktorý jej ako alkoholik urobil zo života peklo, niekedy pociťovala takú nenávisť, že by ho najradšej zabila. Sama sa zľakla týchto svojich bezuzdných agresív. Jeden muž zasa stráca nervy, keď vidí kolegu, ktorý ho ohovára pred šéfom a intriguje proti nemu. Tieto agresivity ho prepadajú a hrozia mu rozčesnutím a sotva sa im vie ubrániť. Keď sú deti agresívne, vyhŕňajú z nich agresivitu násilím. To vedie k tomu, že deti svoje agresívne energie potláčajú, prispôsobujú sa a navonok krotnú. Tým sa však agresivita zameria voči nim samým, stávajú sa bezmocnými a upadajú do depresie. Všetku svoju energiu musia využiť na to, aby svoj agresívny potenciál, aj ten pozitívny, udržali na uzde. Zdá sa, že iné deti sú proti svojej agresivite bezmocné. Váľajú sa po zemi a kričia, až kým nezmodrejú. Čím viac pri tom rodičia tlpnu, tým sú agresivity vehementnejšie. Potrebný je anjel, ktorý vstúpi do kontaktu s agresivitou dieťaťa, a tým ho ochráni pred jej zničujúcou zbesilosťou. Dieťa potrebuje dôveru rodičov, ktorí sa bez strachu musia postaviť k problému detskej agresivity. Len tak ju môžu zmeniť. Boh posla svojho anjela k Danielovi do levovej jamy a zatvára levom tlamy. Vďaka ochrannej ruke anjela, ktorú drží nad nami, získame odstup od svojich agresív. Tak už tieto agresivity nemôžu viac pripomínať dravé papule, ktoré sa do nás zahryzajú. Nasadili sme im náhubok. Už sa viac nemôžu napevno zahryznúť do našej duše. Zijeme vedľa nich a vieme s nimi zaobchádzať.

V mnohých príbehoch o mníchoch sa hovorí o tom, ako mnísi skrotili levy. Keď sa človek dokáže so svojimi agresivitami vyrovnáť, keď mu slúžia, namiesto aby mu vládli, tak to vnímajú aj zvieratá a nazývajú s človekom v pokoji. Mohutná energia je nám k dispozícii vždy keď ju potrebujeme. Inak v nás prebýva v zhode, ako levy s Danielom v jame. Daniel je presvedčený, že to bol Boží anjel, kto zatvoril levom tlamy. Anjel, ktorý nám sprostredkúva Božiu ochrannú blízkosť, upokojuje agresivity ktoré by nás chceli zožrať. Daniel môže po celú noc pokojne spať vedľa levov. Rozumejú si. Dôverujú si. Ale dokáže to len vďaka tomu, že pociťuje ochranu anjela. Anjel nás robí

schopnými pokojne zaobchádzať s agresivitami. Už pred nimi viac netrieme, ale vnímame ich bez strachu a pozorujeme, ako sa správajú.

Noc, ktorú prežil Daniel s levmi, je obrazom nášho podvedomia. V našom podvedomí sa rozhoduje o tom, či nás agresívne sily zožerú, alebo s nimi dokážeme pokojne zaobchádzať. V snoch sa často stretáme s levmi, ktoré nás prenasledujú. Signalizujú nám, že pred vlastnými agresivitami utekáme, že sme ich ešte nevedeli prijať. Vo sne sa často správame agresívne, bez akýchkoľvek zábran. Bránime sa pred nepriateľmi a niekedy ich dokonca zabíjame. V našom podvedomí sa skrývajú vražedné sklony, bezuzdné agresivity, inštinktívne sily. Ale keď sa v našom vnútri konfrontujeme so snom s levmi, anjel nás nenechá s ním osamote. V tomto sne sa k nám totiž prihovori Boží anjel. Zostupuje dolu, do našej jamy s levmi, aby nás neroztrhali. Sen nás núti len pozorovať levov nášho vnútra. Ukazuje nám aj cestu, ako sa s nimi spriatelíť a ich sily integrovať do našej duše. Keď takéto sny o levoch premeditujeme v modlitbe k Bohu, potom stratíme strach pred vlastnými neskrotiteľnými agresivitami. V modlitbe sa dá nadviazať dialóg s levmi nášho vnútra a môžeme sa ich spýtať, čo nám chcú povedať a na čo nás chcú upozorniť. Možno pritom zistíme, že nám chcú pomôcť, chrániť nás pred nepriateľskými ľuďmi, ktorí nám chcú svojou závišťou uškodiť.

Takto prežil Daniel. Keď bol vyslobodený z levovej jamy, hodil do nej jeho žalobcov. „A nedopadli ani na dno, keď sa ich levy zmocnili a rozdrúzgali im kosti.“ (Dan 6, 25) Anjel, ktorý bol blízko Daniela alebo v jeho srdci, ho chránil pred levmi. Závislivých ľudí, ktorí ignorujú hlas svojho anjela a nechajú sa ovládať svojimi agresivitami, roztrhajú levy. Práve preto Daniel dobre vychádzal s kráľom Dáriom. Kto dôveruje svojmu anjelovi a nezdúša sa strachom pred levmi pazúrmí, ten si bude s Božou pomocou kráčať svojou cestou. Potom môže proti nemu vo svojej závislosti žiarlivosti bojovať bárskoľko ľudí, neutrpí žiadnu škodu. Také je šťastné posolstvo tohto biblického príbehu

Ansel Grun „Anjeli pre život II“

Čo hľadáte? A v ten deň zostali u neho.

Stačil Jánov pohľad a učenici sa rozhodli. Ján začal svoje evanjelium Prólógom, 33 veršami, ktoré rozdelil na šesť odsekov. Poukazuje na začiatok knihy Genezis a šesť dní stvorenia. Tieto verše ukazujú, že sa začína čosi nové. Je tu nové stvorenie, ktorému predchádzalo prvotné stvorenie skazené hriechom Adama a Evy. V tejto Jánovej schéme šiestich dní rôzne osoby vydajú svedectvo o Ježišovi ako Mesiášovi. Svedectvom druhého dňa je situácia, keď Ján Krstiteľ ukazuje Ježiša ako Božieho Baránka, na ktorom spočíva Duch Svätý. Na tretí deň dvaja učenici Andrej a Ján opustia Jána Krstiteľa a idú za Ježišom. Nasledujúci deň Filip vyzná Ježiša ako Mesiáša, potom Natanael. Celá situácia smeruje k jednej dôležitej ľudskej otázke. Čo hľadáte? Otázka, ktorou Kristus začína dialóg s človekom, je veľmi jednoduchá. Keby mali odpovedať, potrebovali by veľa slov. Preto ich odpoveď je len novou a konečnou otázkou. Nehľadajú nič. Už našli. Je to voľba čohosi absolútneho, je to rozhodnutie lásky navždy. Ján Krstiteľ ich vychoval práve pre toto rozhodnutie. Aj Kristova odpoveď im zmení život. Dotknú sa celkom novej formy života. Od tejto chvíle sa hľadanie skončilo, ale stále sa budú vynárať otázky. Ježiš im otvorí nádej tam, kde ich vlastná nádej, predstava a očakávanie už narazili na svoj limit.

Otázka, ktorú Ježiš položí, je vlastne otázkou o ľudskej túžbe vrátiť sa k Láске a zostať v nej.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“!

BEZ VÝHOVORIEK

V nedeľu sa objavil na bráne kostola tento oznam: Prosíme všetkých, aby na budúcu nedeľu prišli do kostola. Zorganizovali sme „špeciálnu nedeľu bez výhovoriek“.

V sakristii sme rozložili postele pre všetkých, ktorí vravievajú:

„Nedeľa je jediný deň v týždni, keď si môžem pospať.“

Pre tých, ktorým sa zdalo, že lavice sú príliš nepohodlné, sme zariadili špeciálnu časť s mäkkými kreslami. Tým, ktorí majú oči príliš unavené z večerného pozerania televízie, ponúkame očné kvapky.

Všetkým, ktorí hovoria: „V kostole by mi mohol spadnúť na hlavu strop,“ darujeme vystužené oceľové prilby. Mäkké prikrývky poskytneme tým, ktorí vravievajú, že v kostole býva priveľmi chladno, a ventilátory zasa tým, ktorým je v kostoloch priveľmi teplo.

Pre tých, ktorí si chcú rozdeľovať ľudí na takých, čo „chodievajú do kostola pravidelne, ale sú horší od ostatných“ sme pripravili kartičky, na ktoré si môžu zapisovať počty.

Zenám, ktoré nemôžu súčasne prísť do kostola i variť obed, zavoláme na pomoc príbuzných a priateľov.

Všetkým, ktorí sa obávajú, že budú musieť prispieť „do zvončeka“, rozdáme odznaky s nápisom: „Už som dal“.

V bočnej lodi sme vysadili stromy a kvety pre tých, ktorí hľadajú Boha len v prírode.

O ľudí, ktorí ochorejú vždy práve v nedeľu, sa už starajú lekári a zdravotné sestry. Tým, ktorí nepočujú kázeň, sme zaobstarali načúvacie strojčeky, a pre tých, ktorí počujú pridobre, štuple do uší.

Kostol sme súčasne vyzdobili vianočnými hviezdčkami i veľkonočnými ľaliami pre tých, ktorí majú tieto sviatky stále.

„To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia! Duch je síce ochotný, ale telo slabé“ (Mt 26, 40 - 41).



stopy. Rodina, remeslo, prostredie, synagóga a príroda - to všetko spolupôsobilo pri jeho ľudskom rozvíjaní. Tu sa koval jeho rýdzy charakter pre jeho budúce pôsobenie

Bol im podriadený

Boh naposledy prehovoril cez svojho Syna. Ale Syn najprv mlčal. Najprv ho len videli a pozorovali. Deväť desiatín svojho života pred celým svetom mlčal. Bol prítomný medzi ľuďmi nenápadne.

Aké záznamy sa nám zachovali o Ježišom detstve? Zachoval sa nám záznam o poslušnosti: „Mám byť tam, kde ide o môjho Otca... bol im poslušný.“ (Lk 2, 49,51) Bol poslušný Otcovi, ktorý je na nebesiach. Bol poslušný rodičom, ktorých mal na zemi. To navzájom súvisí. Naučil nás, že poslušnosť Bohu je základom všetkej poslušnosti voči ľuďom. Rodičia, ktorí odmietajú slúžiť Bohu, časom s hrôzou zisťujú, že deti vypovedajú poslušnosť im.

Keď v evanjeliu čítame, že Ježiš sa v Nazarete „vzmáhal v múdrosti, veku a v oblube u Boha i u ľudí“, znamená to, že jeho život bol tvorivý predovšetkým duchovne. Rástol v atmosfére viery a vzájomnej dôvery. Zvlášť jeho matke pripadla jedinečná a neslýchaná úloha v dejinách - stvárňovať ľudské srdce Božieho Syna. Ježišovo srdce, to, čo tvorí najhlbšie vnútro človeka, rozvíjalo sa obklopené jej zmýšľaním, láskou, vierou a modlitbou. Chlapec Ježiš upieral svoj zrak na matku, tak ako jeho pohľad Slova hľadel na Otcovu tvár. Nik na svete mu ako človekovi nemohol pripomínať lepšie Otcovu lásku než zjav jeho matky. V každom slove a pozornom čine videl jej prejav. V matke odkrýval sväté božské črty. V matke nachádzal Otcovu prítomnosť. Ako večné Slovo, „skrze ktoré povstalo všetko“, utváral srdce Panny Márie. Ako človek a jej syn dal sa ňou vychovávať.

Matky, vychovávate Božích synov a Božie dcéry? Vaše deti sú od chvíle krstu prijaté i za Božie deti! My všetci, ktorí sa stretáme s deťmi, stretáme sa s nimi ako takými, ktoré prijali za svoje i Boh. Zodpovedá náš vzťah k deťom a náš vplyv na ne tejto ich svätej veľkosti?

Vzmáhal sa

Ježiš bol vychovávaný tak ako všetci mladí Izraeliti jeho čias. V tom čase jestvoval vo výchove celý učebný cyklus a učebné osnovy zapísané v Talmude. Učenie detí súviselo so synagógou a riadil ho hassan, správca posvätného miesta. V ľudovej škole sedeli deti na zemi okolo zvitku Zákona a zborovo opakovali verše Písma, kým ich dokonale nevedeli naspamäť. V hebrejčine jedno a to isté slovo značilo opakovať i učiť sa. Učili sa opakovaním. Z toho vyrastala hlboká znalosť textov Starého zákona. Veci, ktoré sme sa dobre naučili v detstve, sú hlboko vryté do našej pamäti. Moja matka ešte i v osemdesiatich rokoch vedela opakovať básne zo školy. Takto rástol i Ježiš. Rástol v múdrosti.

Možno sa nám to zdá čudné. Ježiš ako Boh mal plné poznanie a vedel všetko. Ako teda mohol rásť v múdrosti? A predsa rástol. Ako človek sa rozvíjal nielen zdanlivo, ale skutočne. Počúval, vnímal, pozoroval a zhromažďoval skúsenosti. Bol pravý človek. Dalo by sa to povedať takto: ako Boží Syn mal Ježiš dar vidieť Boha. My ho máme prisľúbený až vo večnosti. Preto mohol tak bezprostredne hovoriť o svojom Otcovi. Ako Syn človeka a pravý človek žil a rástol ľudsky. Jeho božstvo bolo skryté. Hovorili o ňom ako o synovi tesára a Márie. To len apokryfy vymýšľali príbehy, že chlapec Ježiš robil zázraky - vytvoril z hliny vtáky, potom zatlieskal a ony začali lietať. V evanjeliu nič také nenachádzame. Ježiš rástol ako iné deti. Nechcime všade zázraky!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku